

valgt af politidirektøren indtræder i nævnet i stedet for en af politidirektøren valgt politiinspektør.

Til nr. 5.

Den gældende lovs § 11, stk. 2, bestemmer, at afgørelser, hvorefter en kommunalbestyrelse afslår at give eller forny en alkoholbevilling, kan indbringes for landsbevillingsnævnet.

Denne adgang til at indanke kommunalbestyrelsens afslag i bevillingssager for et særligt administrativt nævn opretholdes i lovforslaget, men ud fra det generelle ønske i lovforslaget om at tillægge de lokale bevillingsmyndigheders opfattelse af, om alkoholbevilling skal gives eller ej, en ganske særlig vægt, foreslås det, at afgørelser i bevillingssager, som samtlige tilstedeværende medlemmer af en kommunalbestyrelse er gået ind for, kun kan omgøres af landsbevillingsnævnet ved en afgørelse, som samtlige nævnsmedlemmer står bag.

Til nr. 6.

Ændringen er en konsekvens af den under nr. 2 foreslåede lovændring. Afslag på bevillingsansøgninger, der indbringes for landsbevillingsnævnet, vil ved kendelse kunne omgøres af nævnet, jfr. dog den under nr. 5 foreslåede ændring af § 13, og der vil i kendelsen kunne knyttes begrænsninger eller betingelser til bevillinger, der af nævnet måtte blive givet eller fornyet.

Til nr. 7.

Lovforslaget medfører ingen ændring i de almindelige betingelser efter lovens § 14, stk. 1 og 2, for, at alkoholbevilling kan gives, men i forslaget til nyt stk. 3 i § 14 angives nu til forskel fra den gældende lov udtrykkeligt, hvilke hensyn der skal iagttages ved meddelelse af alkoholbevilling, og handelsministeren bemyndiges i dette nye stykke til at fastsætte retningslinjer for, hvorledes disse hensyn kan varetages ved bevillingsmyndighedens vurdering af de i den foreslåede bestemmelse under a)-e) anførte forhold i forbindelse med bevillingsansøgningers behandling. Den foreslåede lovbestemmelse imødekommer et fra mange sider fremsat ønske om, at der gives bevillingsmyndighederne en nærmere vejledning om de hensyn, der skal lægges vægt på ved behandlingen af ansøgninger om alkoholbevilling.

Nedenstående betragtninger til punkterne a)-e) i forslaget til nyt stk. 3 i lovens § 14, vil kunne indgå i de retningslinjer, som skal supplere den foreslåede lovbestemmelse.

ad a) Ved siden af en vurdering af ansøgerens tidligere vandel, jfr. lovens § 14, stk. 1, nr. 4, skal der af bevillingsmyndigheden foretages en almindelig bedømmelse af ansøgerens nuværende forhold for så

vidt muligt at sikre, at ansøgeren vil være egnet til at drive en restaurationsvirksomhed på betryggende måde. Ansøgeren bør således have forretningsmæssig indsigt, hvilket f. eks. kan sandsynliggøres ved oplysninger om tidligere erhvervsvirksomhed, hvorimod et egentligt krav om, at ansøgeren er uddannet inden for restaurations- eller hotelfaget, ikke kan stilles. En uddannelse inden for faget vil dog kunne betragtes som en positiv kvalifikation.

ad b) Af stor betydning er bedømmelsen af ansøgerens økonomiske forhold. Det må således gennem politirapportens oplysninger om ansøgerens personlige forhold og de til sagen i øvrigt knyttede dokumenter søges godtgjort, at den pågældende restaurationsvirksomhed skal drives for ansøgerens egen regning og risiko, og bevillingsmyndigheden må nøje gennemgå finansieringsplanen for ansøgerens påtænkte virksomhed for derigennem at sikre sig, at der er tilstrækkelig egenkapital til, at restaurationsvirksomheden kan drives på forsvarlig måde.

ad c) Restaurationsvirksomheden bør have en sådan indretning og karakter, at den tilfredsstiller de krav, der naturligt må stilles til en virksomhed med udskænkning af stærke drikke. Tendensen i de senere år til etablering af nye udskænkingssteder i mindre lokaliteter, ofte ledige detailforretninger, bør imødegås ved en skærpelse af kravet til restaurations størrelse. Bevillingsmyndigheden bør være opmærksom på den mulighed, der består for en højelse af restaurationsmiljøet, ved at bevilling til servering af stærke drikke betinges af samtidig mulighed for madsservering.

Der må lægges vægt på fornøden kommunikation mellem en kommunes forskellige afdelinger, der behandler spørgsmål i forbindelse med etablering af restaurationsvirksomhed, således at det bl. a. sikres, at foreløbig byggetilladelse kun gives i forståelse med den kommunale myndighed, der meddeler alkoholbevillinger. For en sikkerheds skyld bør der i enhver foreløbig byggetilladelse indsættes et udtrykkeligt forbehold om, at der ikke med denne er taget stilling til, hvorvidt en eventuel ansøgning om tilladelse til servering af stærke drikke vil kunne imødekommes, men at denne skal søges særskilt.

Bevillingsmyndigheden skal være opmærksom på de krav, der i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 483 af 27. september 1974 om restaurations- og hotellokaler m. v. samt i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 369 af 27. juni 1974 om detailforhandling, herunder ved servering m. m. af levnedsmidler, kap. 4, stilles til restaurationsvirksomheders indretning, og på den adgang den lokale tilsynsmyndighed har til at tage spørgsmålet om restaurationslokalerens godkendelse op til fornyet behandling, såfremt